

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2007 — Cementbouw Handel & Industrie BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-202/06 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Κοινοποίηση συγκεντρώσεως κοινοτικών διαστάσεων — Δεσμεύσεις προταθείσες από τα μέρη — Αποτέλεσμα επί της αρμοδιότητας της Επιτροπής — Έγκριση εξαρτώμενη από την τήρηση ορισμένων δεσμεύσεων — Αρχή της αναλογικότητας)

(2008/C 51/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Cementbouw Handel & Industrie BV (εκπρόσωποι: W. Knibbeler, O. Brouwer και P. Kreijger, advocaten)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Gippini Fournier, A. Nijenhuis και A. Whelan)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αναίρεση ασηθεία κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006, T-282/02, Cementbouw Handel & Industrie κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2002) 2315 τελικό της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2002, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 — Haniel/Cementbouw/JV [CVK], με την οποία διαπιστώθηκε ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας ΕΟΧ η πράξη συγκεντρώσεως με σκοπό την από κοινού απόκτηση του ελέγχου εκ μέρους των Franz Haniel & Cie GmbH και Cementbouw Handel & Industrie BV στην εταιρία CVK, υπό τον όρο ότι θα τηρούνταν ορισμένες δεσμεύσεις προκειμένου να παύσει η κατάσταση δεσπόζουσας θέσεως που δημιουργήθηκε στην ολλανδική αγορά υλικών τοιχοποιίας — Πεπλανημένη ερμηνεία των άρθρων 1, 2 και 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 395, σ. 1) και του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1310/97 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4064/89 (ΕΕ L 180, σ. 1) — Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Cementbouw Handel & Industrie BV στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 29.7.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2007 (αίτηση του Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Ισπανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia κατά Administración General del Estado

(Υπόθεση C-220/06) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις — Ελευθέρωση των ταχυδρομικών υπηρεσιών — Οδηγίες 92/50/ΕΟΚ και 97/67/ΕΚ — Άρθρα 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 86 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που επιτρέπει στη Διοίκηση να συνάπτει, χωρίς την τήρηση των κανόνων συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, με δημόσια εταιρία, ήτοι με τον φορέα της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας στο οικείο κράτος μέλος, συμβάσεις παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών, τόσο ελευθερωμένων όσο και μη ελευθερωμένων για τις οποίες ισχύει ανάθεση κατ' αποκλειστικότητα)

(2008/C 51/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

κατά

Administración General del Estado

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Ερμηνεία της οδηγίας 97/67/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών της Κοινότητας και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών (ΕΕ 1998 L 15, σ. 14), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/39/ΕΚ (ΕΕ L 176, σ. 21) — Σύμβαση συναφθείσα, εκτός των κανόνων συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων, μεταξύ οργάνου της κρατικής διοικήσεως και κρατικής εταιρίας της οποίας το κεφάλαιο κατέχει εξ ολοκλήρου το Δημόσιο, με ειδικότερο αντικείμενο την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών που δεν ανατίθενται κατ' αποκλειστικότητα στους φορείς παροχής της καθολικής υπηρεσίας

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το κοινοτικό δίκαιο πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει νομοθεσία κράτους μέλους βάσει της οποίας η Διοίκηση δύναται να αναθέτει, χωρίς την τήρηση των κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, την παροχή μη

ελευθερωμένων ταχυδρομικών υπηρεσιών, κατά την έννοια της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, σε δημόσια ανώνυμη εταιρία της οποίας το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο και η οποία, στο κράτος αυτό, είναι ο φορέας της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας.

- 2) Η οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/78/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2001, πρέπει να ερμηνευθεί υπό τη έννοια ότι δεν επιτρέπει νομοθεσία κράτους μέλους βάσει της οποίας οι δημόσιοι οργανισμοί δύναται να αναθέτουν, χωρίς την τήρηση των κανόνων σύναψης δημοσίων συμβάσεων, την παροχή ελευθερωμένων ταχυδρομικών υπηρεσιών, κατά την έννοια της οδηγίας 97/67, σε δημόσια ανώνυμη εταιρία της οποίας το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο και η οποία είναι, στο κράτος αυτό, ο φορέας της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας, στο μέτρο που οι συμφωνίες στις οποίες έχει εφαρμογή η νομοθεσία αυτή

— εμπίπτουν στο όριο που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/50, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/78, και

— αποτελούν συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας συναπτόμενες εγγράφως κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 92/50, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/78,

ζητήματα που πρέπει να ερευνησει το αιτούν δικαστήριο.

- 3) Τα άρθρα 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 86 ΕΚ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιδιαιτερείας και της διαφάνειας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν νομοθεσία κράτους μέλους βάσει της οποίας η δημόσια διοίκηση δύναται να αναθέτει, χωρίς την τήρηση των κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, την παροχή ελευθερωμένων ταχυδρομικών υπηρεσιών κατά την έννοια της οδηγίας 97/67 σε δημόσια ανώνυμη εταιρία της οποίας το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο και η οποία είναι, στο κράτος αυτό, ο φορέας της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας, στο μέτρο που οι συμφωνίες στις οποίες έχει εφαρμογή η νομοθεσία αυτή

— δεν καλύπτουν το όριο που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/50, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/78, και

— δεν αποτελούν, στην πραγματικότητα, μονομερή διοικητική πράξη που επιβάλλει υποχρεώσεις μόνο σε βάρος του φορέα της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας, γεγονός που την απομακρύνει αισθητά από τις κανονικές συνθήκες εμπροχικής προσφοράς του φορέα αυτού,

ζητήματα που πρέπει να ερευνησει το αιτούν δικαστήριο.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL κατά État belge [Βελγικού Δημοσίου]

(Υπόθεση C-250/06) ⁽¹⁾

(Άρθρο 49 ΕΚ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα στις επιχειρήσεις καλωδιακής αναμεταδόσεως την υποχρέωση να αναμεταδίδουν τα προγράμματα ορισμένων ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών («must carry») — Περιορισμός — Επιτακτικός λόγος γενικού συμφέροντος — Διασφάλιση της πολυφωνίας σε δίγλωσση περιφέρεια)

(2008/C 51/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL

κατά

État belge [Βελγικού Δημοσίου]

Παρισταμένων των: BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Media ad Infinitum SA, TV5-Monde

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État (Βέλγιο) — Ερμηνεία των άρθρων 49 και 86 της Συνθήκης ΕΚ — Έννοια του όρου «ειδικό δικαίωμα» — Υποχρέωση των εταιριών καλωδιακής αναμεταδόσεως τηλεοπτικών προγραμμάτων να αναμεταδίδουν τα προγράμματα ορισμένων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών εκ των οποίων οι περισσότεροι είναι εγκατεστημένοι στην ημεδαπή

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Το άρθρο 49 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει ρύθμιση κράτους μέλους, όπως την επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία υποχρεώνει τις επιχειρήσεις καλωδιακής αναμεταδόσεως που δραστηριοποιούνται στην οικεία περιφέρεια του κράτους αυτού να αναμεταδίδουν, βάσει υποχρεώσεως γνωστής ως «must carry», τα τηλεοπτικά προγράμματα που μεταδίδουν οι ιδιωτικοί ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί οι οποίοι υπάγονται στις δημόσιες αρχές του κράτους αυτού και έχουν ορισθεί από τις ως άνω αρχές, εφόσον η ρύθμιση αυτή:

— επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος, όπως τη διασφάλιση, βάσει της πολιτικής που ακολουθεί το κράτος μέλος αυτό στον τομέα του πολιτισμού, της πολυφωνίας των παρεχόμενων στην περιφέρεια αυτή τηλεοπτικών προγραμμάτων, και

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 29.7.2006.